

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 czerwca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., na podstawie na podstawie art. 83 ust. 1 i art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Z 2015 roku, poz. 121 ze zm.), określił wysokość zadłużenia L. R. z tytułu nieopłaconych składek w wysokości 6836,78 złotych, w tym: na ubezpieczenie społeczne za okres od 07.2013 do 02.2014 w kwocie 4604,29 złotych i odsetki w kwocie 1000 złotych, na ubezpieczenie zdrowotne za okres od 07.2013 do 02.2014 w kwocie 1849,45 zł i odsetki w kwocie 402 zł, na Fundusz Pracy za okres od 07.2013 do 02.2014 w kwocie 383,04 zł oraz odsetki 84 złotych.

W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, że na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych płatnik składek jest obowiązany, według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Zgodnie z art. 32 w/w ustawy do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne. ZUS zawiadomił o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek, wzywając jednocześnie do złożenia pisemnych wyjaśnień w sprawie przyczyn nieopłacenia składek, pod rygorem wydania decyzji w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na podstawie dotychczas zgromadzonych dowodów. Płatnik składek L. R. nie dopełnił obowiązku określonego w art. 46 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, w związku z tym Zakład Ubezpieczeń Społecznych, działając na podstawie art. 83 ust. 1 ww. ustawy, określił wysokość zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne.

(decyzja akta ZUS)

Od powyższej decyzji, w dniu 20 lipca 2016 roku złożył odwołanie L. R., zaskarżając ją w całości i wnosząc o umorzenie należności wobec ZUS z tytułu składek, odsetek, kosztów upomnienia oraz dodatkowych kosztów i opłat egzekucyjnych.

W uzasadnieniu swego stanowiska skarżący stwierdził, że działalność gospodarczą wyrejestrował w marcu 2014 roku. W kwietniu 2013 roku złożył wniosek o umorzenie należności z tytułu składek w oparciu o ustawę abolicyjną. ZUS wskazał mu, jakie należności będą podlegały umorzeniu i sprawę uważał za zakończoną. Dodał ponadto, że od 2013 roku jest na utrzymaniu żony.

(odwołanie k. 2)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

(odpowiedź na odwołanie k. 3)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny

L. R. prowadził działalność gospodarczą do lutego 2014 roku. Od wielu lat zalegał z opłacaniem składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne. Gdy ukazała się ustawa abolicyjna, w dniu 29 kwietnia 2013 roku wystąpił o umorzenie należności z tytułu składek.

Decyzją z dnia 10 stycznia 2014 roku organ rentowy wskazał, które należności zostaną umorzone i w jakich kwotach z jednoczesnym podkreśleniem, że warunkiem ich umorzenia jest spłata należności niepodlegających umorzeniu. ZUS podał, że podlegające zapłaceniu kwoty należy uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji.

L. R. nie odwołał się od powyższej decyzji. Nie zapłacił również należności, nie podlegających umorzeniu. Konsekwencją powyższego stało się wydanie przez ZUS decyzji z dnia 17 czerwca 2015 roku, mocą której odmówiono L. R. należności z tytułu składek za okres od lutego 2004 do lutego 2009 roku.

Od powyższej decyzji L. R. również nie złożył odwołania.

Dowód: decyzja k 37, decyzja k 35

L. R. w latach 2013 i 2014 nie zawieszał formalnie działalności gospodarczej. Organ rentowy wzywał go do uregulowania należności za okres od lipca 2013 roku, wysyłając noty z upomnieniami. Łączna kwota zadłużenia za okres od lipca 2013 roku do lutego 2014 roku wynosi 6836,78 złotych wraz z odsetkami liczonymi na dzień 8 czerwca 2016 roku. Zaległości te wynoszą: na ubezpieczenie społeczne kwotę 4604,29 złotych i odsetki w kwocie 1000 złotych, na ubezpieczenie zdrowotne kwotę 1849,45 zł i odsetki w kwocie 402 zł, na Fundusz Pracy kwotę 383,04 zł oraz odsetki 84 złotych.

W trakcie postępowania wyjaśniającego, poprzedzającego wydanie spornej decyzji, L. R. nie zajął żadnego stanowiska i nie złożył jakichkolwiek wyjaśnień w ZUS.

Okoliczności bezsporne

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach organu rentowego i załączonych do akt sprawy. Podkreślić należy, że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwolił podważyć ustaleń organu rentowego zawartych w treści zaskarżonej decyzji. Co istotne, wnioskodawca w trakcie procesu nie negował wyliczenia wysokości swojego zadłużenia ustalonego zaskarżoną decyzją i wnosił o umorzenie należności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje

Odwołanie wnioskodawcy nie jest uzasadnione i jako takie podlega oddaleniu.

Zgodnie z art 6 ust 1 pkt 5 oraz art 12 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1442), osoby prowadzące na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej pozarolniczą działalność podlegają obowiązkowo następującym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu i rentowym oraz ubezpieczeniu wypadkowemu.

Zgodnie zaś z art. 13 pkt 4 powołanej ustawy osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu, w okresie od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

W myśl art 66 ust 1 pkt 1 c ustawy z 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027 z późn. zm.) obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą lub osobami z nimi współpracującymi, z wyłączeniem osób, które zawiesiły wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Natomiast zgodnie z art. 67 ust. 1 powyższej ustawy obowiązek ubezpieczenia zdrowotnego uważa się za spełniony po zgłoszeniu do ubezpieczenia zdrowotnego osoby podlegającej temu obowiązkowi zgodnie z przepisami art. 74-76 oraz opłaceniu składki w terminie i na zasadach określonych w ustawie.

Zgodnie zaś z art. 32 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności

osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

Zgodnie z dyspozycją art. 46 ust. 1 ww. ustawy płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

W myśl art. 47 ust. 1 ww. ustawy płatnik składek przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc, z zastrzeżeniem ust. 1a, 2a i 2b.

Zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych jeżeli płatnik składek nie złoży w terminie deklaracji rozliczeniowej, nie będąc z tego obowiązku zwolniony, Zakład dokonuje wymiaru składek z urzędu w wysokości wynikającej z ostatnio złożonej deklaracji rozliczeniowej, bez uwzględnienia wypłaconych zasiłków oraz zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych, zawiadamiając o tym płatnika.

Z przepisów tych wynika, że osoby prowadzące działalność pozarolniczą winny opłacać składki na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w obowiązujących w ustawie terminach.

W myśl art. 23 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, od nieopłaconych w terminie składek należne są od płatnika składek odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.

Przenosząc powyższe przepisy na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, że ZUS wydał zaskarżoną decyzję, określając kwotowo stan zadłużenia wnioskodawcy w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą. Wnioskodawca, wnosząc o jej zmianę nie wykazał, w jakim zakresie jest ona błędna czy też nieprawidłowa. Nie przedstawił jakichkolwiek zarzutów, mogących stanowić uzasadnioną podstawę do wzruszenia zaskarżonej decyzji.

Wnioskodawca, pomimo złożenia i popierania odwołania, nie kwestionował ani wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy, ani określonej wysokości odsetek za zwłokę, ani też okresów ustalonych skarżoną decyzją.

Należy zauważyć, że na mocy art. 229 k.p.c. nie wymagają dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości. Fakt, który ma podlegać przyznaniu, powinien być jednoznacznie określony, gdyż tylko wtedy może zostać potwierdzony przez stronę przeciwną, jako zgodny z prawdą (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 sierpnia 2000 r., I PKN 749/99, OSNP 2002/4/87).

Sąd w pełni podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego w Białymstoku wyrażone w wyroku z dnia 11 grudnia 2013 roku, sygn. akt I ACa 586/13, LEX nr 1409086, w którym wskazał, iż za fakty przyznane uznaje się fakty podawane przez jedną stronę i potwierdzone jako zgodne z prawdą przez stronę przeciwną działającą osobiście lub przez pełnomocnika procesowego w drodze wyraźnego oświadczenia wiedzy (przyznania) złożonego w każdym stadium konkretnego postępowania, bądź pisemnie bądź ustnie do protokołu. Natomiast skutkiem przyznania niebudzącego wątpliwości (z materiałem zgromadzonym w aktach sprawy) jest wyłączenie obligatoryjności przeprowadzania postępowania dowodowego, co do przyznanych okoliczności faktycznych. Przyznanie jest więc w zasadzie oświadczeniem wiedzy strony, że twierdzenie faktyczne jej przeciwnika procesowego odpowiada rzeczywistości (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 5 września 2013 roku, sygn. akt I ACa 333/13, LEX nr 1430817).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że skoro odwołujący w odwołaniu wskazał, że nie kwestionuje prawidłowości dokonanych przez organ rentowy wyliczeń zadłużenia, to Sąd nie badał, czy ustalenie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych wysokości zobowiązania i zadłużenia stanowiącego podstawę do obliczenia kwoty z tytułu zaległych składek i odsetek jest prawidłowe, gdyż okoliczność ta według oświadczeń stron była niesporna.

L. R., w całym toku postępowania podnosił, że chodzi mu o umorzenie należności za sporny okres. Jednocześnie, na rozprawie w dniu 16 listopada 2016 roku oświadczył, że nigdy formalnie nie zgłaszał wniosku o zawieszenie działalności w tym okresie. Podnosił, że był i jest osobą schorowaną.

Sąd Okręgowy pragnie również zauważyć, że ubiegając się o umorzenie zaległych składek w oparciu o ustawę abolicyjną wnioskodawca zadeklarował prowadzenie działalności gospodarczej.

W oparciu o poczynione ustalenia i obowiązujące przepisy prawa Sąd Okręgowy uznał, że skarżona decyzja jest prawidłowa.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie.

Wniosek L. R. o umorzenie należności z tytułu składek, odsetek, kosztów upomnienia oraz dodatkowych opłat i kosztów egzekucyjnych Sąd przekazał do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych.